

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขัง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขัง และเพื่อศึกษาแนวทางป้องกันและแก้ไข ปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขัง โดยมีวิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นผู้ต้องขังที่ได้ถูกศาลพิพากษาโทษถึงที่สุดแล้ว ในคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 262 คน และการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติดในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สมรสแล้วและหย่าหรือแยกกันอยู่กับสามี มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง ระดับการศึกษาอยู่ที่ชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าเป็นส่วนมาก ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีรายได้ 3,000-5,000 บาท ประวัติการกระทำผิดไม่เคยถูกจำคุกมาก่อนและประเภทของยาเสพติดที่ใช้คือ ยาบ้า ส่วนของปัจจัยภายนอก ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว บุคคลในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ในด้านอิทธิพลของเพื่อนนั้น จะมีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่ค่อนข้างดีและมีเพื่อนส่วนใหญ่เคยกระทำผิดหรือเคยถูกจำคุก การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ในด้านสภาพแวดล้อมนั้นผู้ต้องขังหญิงมีที่อยู่อาศัยใกล้แหล่งยาเสพติดและมีคนเสพยาเสพติดมาก ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจนั้น ผู้ต้องขังหญิงเหล่านี้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ คือ มีหนี้สิน มีปัญหาทางด้านการเงินและรายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน

สำหรับปัจจัยภายใน ด้านทัศนคติต่อยาเสพติดนั้น ผู้ต้องขังหญิงมีทัศนคติต่อยาเสพติดที่ถูกต้อง ในด้านบุคลิกภาพของผู้เสพบพบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีบุคลิกภาพที่มีลักษณะไม่แน่ใจบุคลิกภาพของตนเอง ส่วนสาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่คือ อยากรู้ อยากลอง เพื่อความสนุกสนาน มีเรื่องไม่สบายใจ และมีแหล่งขายมั่วสุ่มใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย

สำหรับความคิดเห็นทั่วไปภายหลังพ้นโทษนั้น ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่คาดหวังว่าไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก และมีข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการใช้ยาเสพติดของผู้หญิง คือ รัฐบาลควรส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ประชาชน และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความรุนแรงของโทษและพิษภัยของยาเสพติด ที่สำคัญคือ รัฐควรจัดหางบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนให้การบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถเลิกจากการติดยาเสพติด และสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ